

Annelise Gotfredsen (KF):

På Det Konservative Folkepartis vegne skal jeg give 100 pct. tilslutning.

Mølgaard Jensen (V):

I Venstre er vi naturligvis også meget tilfredse med, at dette nu delegeres ud, så vi støtter selvfølgelig også 100 pct.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Tak!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Første behandling af lovforslag nr. L 239:

Forslag til lov om tilvejebringelse af lære- og praktikpladser.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 18/5 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Klaus Hækkerup (S):**

Det lovforslag, Folketinget nu behandler, er en udmøntning af den aftale om sikring af lære- og praktikpladser, regeringen har indgået med Socialdemokratiet. Vi kan selvfølgelig tilslutte os lovforslaget, som det foreligger, for lovforslaget er forhandlet mellem regeringen og Socialdemokratiet.

Det, der opnås ved lovforslaget, er et gammelt socialdemokratisk ønske. Vi sikrer alle unge ret til en praktikplads eller til praktikpladskompenserende undervisning senest fire måneder efter, at de har afsluttet basisåret.

For fuldstændighedens skyld skal jeg sige, at der selvfølgelig kan være lidt snor i de fire måneder – afhængigt af traditionerne inden for det enkelte faglige område og afhængigt af en konkret vurdering – men den altovervejende hovedregel er, at det er en 4-måneders-periode, vi taler om.

Det, vi har opnået ved forliget og ved det nu fremsatte lovforslag, er ikke bare det, at vi sikrer de unge en praktikplads. Vi giver hermed også erhvervsuddannelserne en ganske tiltrængt styrkelse i forhold til de mere boglige uddannelser. Ved at sikre praktikpladser giver vi de unge, der påbegynder en uddannelse og gennemfører basisåret, et tilsagn om, at de kan gøre deres erhvervsuddannelse færdig, hvis de ellers er egnede til det. Det er en stor styrkelse, at de unge ikke urimeligt og uretfærdigt bliver sorteret fra i uddannelsesmekanismen, og det betragter vi som en stor gevinst.

Lovforslaget sikrer også, at de unge, der – fordi erhvervslivet ikke ønsker at stille tilstrækkelig mange praktikpladser til rådighed – bliver henvist til praktikpladskompenserende undervisning, kan få fuld løn i den periode, hvor de modtager denne undervisning; altså også her en fuldstændig ligestilling med dem, der rent faktisk opnår en praktikplads.

Lovforslaget omfatter alle, der afslutter basisuddannelsen i 1990 og årene derefter. Så refter der selvfølgelig et problem for de unge, der ved indgangen til 1990 var praktikpladssøgende og stadig ikke har fået en praktikplads eller påbegyndt anden undervisning. For disse unge er det aftalt, at vi i videst mulig udstrækning også skal søge at sikre dem en praktikplads, og jeg forventer og håber på, at ministeren vil leve op til denne del af aftalen lige så loyalt, som han i øvrigt har levet op til de øvrige dele af den aftale, vi har indgået.

Jeg vil gerne nævne – og det synes jeg bør siges herfra – at der også stilles krav til de unge om, at de selv skal gøre en aktiv indsats for at prøve at finde en praktikplads.

Lovforslaget sikrer også, at vi bevarer arbejdsmarkedets parters engagement i erhvervsuddannelserne. Dels har Erhvervsuddannelsesrådet fået en central rolle med at skulle rådgive ministeren om, hvor der i givet fald skal tilvejebringes yderligere uddannelsespladser, dels skal finansieringen, hvis ordningen skal gennemføres, og hvis der bliver behov for at